

باب چهارم

چون انجا رسند و نمانند که در بر بهشت خواهند بود یا بدو زح باب
 چهارم در بیان مهول و فتنه روز قیامت روایت کند از عایشه
 رضی الله عندها که او گفت پرسیدم از پیغمبر صلی الله علیه و سلم که یا رسول الله
 روز قیامت هیچ دوستی مردوست خود را پسندد بانی گفت یا عایشه
 در سه جای بهم دوستی مردوست خود را پسندد یکی نزدیک تر از تو
 که نماند که ترا زوی وی بسوی من یکی کران خواهد بود یا بسوی بدی دیگر نزدیک
 بدادن نامها که نماند که نام وی بدست راست دهنده یا بدست چپ
 سیوم و قتی که باره آتش از دوزخ بیرون آید در آستان پیچد و بیاید
 بدوزخ کند و گوید که مرا موهل کرده اند بر هیچ گروه یکی بر کسی که با خدای تعالی
 انانیتند و دیگر بر ستم کار دیگر بر کسی که بر روز قیامت امان نداشتند
 باشد آتش درین سه گروه پیچد و ایشان را بدوزخ برود مرد دوزخ
 را بلی هر لطافت با یک ترازموی و فلانیک ترازمولید و تاریک ترا
 از سب و تیز تر از ستمسیر ویرانی خدای تیز باشد و مردمان بر
 وی همی گذرند با جرحت کردی در روی دوزخ افتد ابو هریره رضی الله
 عنه روایت کند از پیغمبر صلی الله علیه و سلم که او فرمود این روایتی

پس هر کس که بد ملک الموت داد جان کند بروی اسان باشد و هر کس
 بدین تن نشوی و در کارش نشوی بروی اسان باشد و هر کس که بد
 خبازه دارد جنازه او از خبازان نیکبختان باشد و هر کس که بدیم لحد
 دارد و لحدی بروی مرغاری کرده و از مرغاری بهشت و هر کس که بدیم
 منکر و نیکه دارد و توفیق جواب با صواب یا بد و هر کس که بدیم پیغمبر را در
 صلی الله علیه و سلم شفاعت او در بار و هر کس که بدیم نامه دارد
 نامه خواندن بروی اسان باشد و هر کس که بدیم تراز و در کوفتی تراز
 سوی نیکه یا بد و هر کس که بدیم درگاه خدای تعالی دارد و خسته وی ضرا
 و کرامتها او در پیاید و هر کس که بدیم حرط دارد و باستانی گذشتن حرط
 یا بد و هر کس که او بدیم رضوان دارد و بهشت یا نعمت یا بد خدای
 تعالی مارا و همه مسلمانان را توفیق و بختا هر چه با راست کنم و کار که
 بسیار هم سبب از آنکه اجل بار آورسد و ما غافل نشدیم ام و گفته اند که
 مردمندان سه روز را بسیار یاد کنند یکی آنکه ازین جهان باید رفت
 تا گاه وی نماند که بر هر حال وی مرگت فرساید و یکی آن روز که از کور
 برترند بجا بماند روز حال چون خواهد بود یکی بر سر و راه التماس که

چون انجا رسند